

Bestemmelserne om Tinglæsningsafgifter indeholde ogsaa en Forhøjelse, skønt man har bestræbt sig for, muligt af Hensyn til den store Ejendomsomsætning paa Landet, at skaane den saa meget som muligt. For Tinglæsning af et Skøde betales som bekendt nu $\frac{1}{3}$ pro mille, efter Lovforslaget 4 pro mille; saa bortfalder ganske vist Halvprocentsafgiften, som den ærede Ordfører nævnedes, men Stempel paa Skøder forhøjes fra $\frac{2}{3}$ pCt. til 1 pCt., og Panteobligationer forhøjes fra $\frac{1}{6}$ til $\frac{1}{5}$ pCt. Man regner neppe for højt, naar man regner, at Panteobligationer i Regelen omfatte $\frac{2}{3}$ af Ejendommens Værdi, og Tinglæsning af Panteobligationer forhøjes ogsaa. Der bliver en Forhøjelse, og jeg kan godt være enig med det ærede Medlem, der talte som Ordfører, i, at den kan være retfærdig. Videre skal jeg ikke gaa ind paa Enkelthederne i Lovforslaget; de høre ogsaa nærmest hjemme i Udvalgsbehandlingen.

Virkningen af Lovforslaget er som sagt, at Skatteborgerne komme af med op imod 3 Mill. Kr., og det kan ikke nytte at nægte, at det er fortrinsvis Byerhvervene, der rammes, det er Næringslivet og den fri Omsætning Mand og Mand imellem. At det vil virke hemmende og lammende paa Omsætningen, siger sig selv. Og det er atter de smaa Omsætninger, der rammes haardest, idet de som bekendt have den daarligste Evne til at bære Udgiften.

Om man, som den højtærede Finansminister har ment, vil være glad skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Jeg tror, at Faarene ville gøre Modstand, efterhaanden som de mærke Saksen gaa dybere og dybere ned i Ulden.

Vi Socialdemokrater protestere mod de Forhøjelser, der her ere foreslaaede. Vi ville ikke være med til denne fortsatte Plyndring, den fortsatte Flaen, som her er iværksat. Vi kunne godt erkende, at Statskassen trænger til Penge. At den befinder sig i en vis Nødstilstand, ere vi ikke blinde for. Vi ere ogsaa villige til at raade Bod paa denne Nødstilstand, og jeg tror, jeg tør sige, at ingen har mere end vi givet Anvisning paa, hvorledes man skal bære sig ad med at skaffe Balance. Vi have i Tide advaret og givet gode Anvisninger paa, hvorledes vi skulde komme ud af det: Stryg paa Militærudgifterne, have vi sagt. Det siger jeg fremdeles. Der er der noget at stryge, og der kan man stryge, saa det klodser noget. Saa kunne vi blive fri for den Skatteflaaning, som her iværksættes. Det kunde ellers

blive nødvendigt, som en Mand sagde forleden, at komme med Lovforslag, der gav Anvisning paa, hvordan vi skulde skaffe alle disse Penge, vi skulde betale i Skatter. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at disse Lovforslag til sin Tid henvises til et Udvalg og der undergives en særdeles grundig Behandling. Skulde den blive saa grundig, at vi ikke fik dem at se igen foreløbig, vilde det ikke gøre os ondt.

Alfred Christensen: Da det ærede Medlem, der ellers plejer at være min Sidemand, det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow), som Reformpartiets Ordfører talte for Teaterskatten med de 15 pCt., lyttede jeg spændt for at høre, hvorledes det ærede Medlem, der beklæder en høj Stilling indenfor Finansministeriet, uden at lægge alt for stærkt fiskale, embedsmæssige Synspunkter til Grund vilde forklare og forsvare denne Skat og gøre den tillukkende i sine Meningsfællers Øjne. Jeg saa rundt omkring en spredt Hob af det ærede Medlems Meningsfæller, og jeg fik det Indtryk, at i Forvejen kunde de ikke lide den, og at de ogsaa gerne vilde høre, hvorledes den kunde forsvares. Og vi fik da at vide, hvordan den skulde forsvares: det var ikke nogen Skat paa Næringslivet, nej, det var en Skat paa Forbrugsevnen. Da disse Ord vare udtalte, saa jeg venlige Smil rundt om i Forsamlingen: Naa, det er Forbrugsevnen, der beskattes, det er godt, det er altsaa ikke nogen Næringssskat, det er ikke noget, der kan hemme det frie Næringsliv, saa ere Principperne reddede, og saa leve de 15 pCt.! Saa maa Teaterdirektørerne og de andre se, hvorledes de klare sig. Det var egentlig nærmest det, der blev sagt til Fordel for den Skat, og jeg synes nu ikke, det var noget godt Forsvar, for kald den Næringssskat eller Skat paa Forbrugsevnen, ligemeget hvad, saa er det 15 pCt., og i de fleste Tilfælde er det rent og skært Slagteri, ikke blot Hemmen af, men Forhindren af Udøvelsen af et borgerligt Erhverv.

I Dag har jeg lyttet til det ærede Medlem, der nu er min Sidemand (N. P. Jensen), for at høre, hvorledes den Skat, vi nu have til Behandling, skal forsvares. Jeg har nemlig endnu aldrig hørt et Forsvar for eller en Forklaring paa Mekanismen i Stempelskatten. Den har altid staaet for mig som det mest vilkaarlige, der overhovedet kunde tænkes. Jeg har aldrig hørt en nationaløkonomisk Begrun-